

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum II. Decretalium, Per Triginta Titulos Distributum, In Quo Agitur
De Judiciis, Foro Competenti, Libelli Oblatione, Mutuis petitionibus, ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1708

Dubium. II. De triennali præscriptione beneficiorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73001](#)

yobis; nam ibi non agebatur de re nobili, sed de præscriptione *subjectionis*, quam cœnobium Gandersheimense allegabat contra Ecclesiam Hildesemensem, quæ immediatè spectabat ad Ecclesiam Romanam, ut notat Gonzalez in cit. c. *Cum vobis*, n. 6.

2404.

Præter dicta not. 1. ut præscriptio trien-nalis procedat, requiri non solum bonam fidem, sed etiam titulum, haberi ex L. Celsus. ff. de usucaptionib. & ex L. nullus C. de rei vindicat. & notavit Covarr. alii relatis ad reg. possessor. 2. p. §. 2. n. 5. Molin. tr. 2. D. 68. Lessius l. 2. c. 6. d. 7. n. 22. Paul. Layman l. 3. sum. scđt. 5. tr. 1. c. 8. n. 23. Sanchez l. 2. sum. c. 23. n. 94. autem possit esse titulus solum *præsumptus*, vel debeat esse saltem coloratus, vel existi-matus? constat ex ante dictis.

2405.

Not. 2. triennium, requisitum pro præ-scriptione rerum mōbilium, intelligen-dum esse, cùm mobilia per se præscribun-tur; secus si accessoriè præscriberentur; nam præscriptio principali v. g. fundo, fru-ctus ex illo percepti præscripti sunt, ut con-stant ex L. eos 26. *infine*, C. de usuris, tamet si triennium non decurrerit; ita Sanchez cit. n. 95. excipe tamen *res furtivas*, & vi-occupatas; nam cùm habeant vitium, non præscribuntur tempore ordinario, de qui-bus V. dicta à n. 2301.

2406.

Not. 3. in præscribendis fructibus ali-cujus fundi, bona fide posselli, titulum ge-neralem *pro suo*, sufficientem esse; quia hi accessoriè ad fundum præscribuntur, ut docuit Baldus L. 1. n. 8. Cod. de usuris, & fructibus legatorum; Covarr. l. 1. va-riar. c. 3. n. 7. conclus. 4. Cardin. Fuschus tom. 4. conclus. 489. n. 4. & conclus. 492. n. 18. & Sanchez. l. 2. Decal. c. 23. n. 94.

2407.

Not. 4. quando supr. n. 2404. diximus ad hoc, ut mobilia præscribantur triennio, præter bonam fidem requiri etiam titu-lum, non excludi eorum præscriptionem sine titulo, nisi pro tempore ordinario; non autem longissimo 30. annorum; sic ex communi sententia Molina tom. 2. D. 68. in fine; Lessius l. 2. c. 6. d. 7. in fine; Layman cit. c. 8. n. 28. arg. L. 3. C. de præ-script. 30. vel 40. annorum. Si enim ibi cavetur immobilia eo temporis decursu præscribi, tacitè supponitur mobilia eo-

dem præscribi debere, cùm præscriptio immobilium difficilior sit.

D U B I U M. II.

De triennali præscriptione beneficio-
rum.

2408. **D**E hac extat talis regula Cancellariæ, quæ est 33. & communiter vocatur de triennali, cujus verba sunt: *Si quis qua-cunque beneficia Ecclesiastica, qualia cum-que sint, absque simoniaco ingressu, ex A-postolica, vel ordinaria collatione, vel elec-tione, & electionis hujusmodi confirma-tione, seu præsentatione, & institutio-ne illorum, ad quos hujusmodi beneficiorum collatio, provisio, electio, & præsentatio, seu quævis alia dispositio pertinet, per triennium pacifice possederit, dummodo in beneficijs, si dispositioni Apostolice ex aliqua reservatione generali in corpore ju-ris clausa, reservata fuerint, se non intruserit, super eisdem beneficijs taliter possessus molestari nequeat, nec non impe-trationes de beneficijs ipsis, sic possessis, fa-clas irritas, & inanæ censeri decrevit an-tiquas lites super illis motas, penitus ex-tinguentes.*

2409. Ex hac regula habetur, quod præscrip-tio longi temporis, de qua in seqq. com-mutata sit in triennalem, sed habentem 8. conditions in regula expressas, inter quas est *possessio bona fidei* (nam sine bo-na fide nulla præscriptio procedit ex num. 2331.) quæ, cùm sit conditio genera-lis in hac materia; illi regulæ hoc ipso tacite inest; & quantumvis aliqui velint, non requiri bonam fidem (quod Rota sic quandoque judicaverit) rectius di-stinguitur. Rotam egisse de bona fide juridica; non Theologica; & judicatu-ram ejus accipiendam de illa; non ista; quia jus sacrum non præstat beneficium possessioni *cum peccato*.

2410. Altera conditio est, ut beneficium ab eo possideatur; atquè adeo exiguitur ejus possesso; de qua jam suprà dictum est; tertia conditio est, ut sit possessio pa-cifica; hæc autem est, quando habetur bene-

sine ulla lite : unde possidere pacificè beneficium , juxta regulam Cancellariae de triennali possessione , est idem atque illud possidere absque ulla lite , ut colligitur ex Azor p. 2. l. 7. c. 35. quo habetur , illam desinere pacificam esse ; si vel ejus Vicario lis mota est super tali beneficio : quarta est *possessio per triennium continuata* ; circa quam continuationem dubitari potest , an talis uti possit Accessione temporis , quo ejus Antecessor beneficium pacificè possedit licet in ejus favorem renuntiatio facta esset ? Resp. quod non , quia ad hoc , ut juvaretur accessione illius temporis , deberet *vi juris in ipsum Antecessore translati continuata possessionem* ; at hoc in dato casu non contingit ; quia jus Antecessoris *renuntiatione extinctum est* ; & jus successoris est *vi nova collationis* , vel institutionis.

Quinta conditio est , ut , quod possidetur , sit *beneficium Ecclesiasticum* ; in his igitur , quae non sunt beneficia Ecclesiastica , non videtur procedere ; nec , esto sint , si non possideantur ab his , qui ea habent ; ex quo dubitatur an regulæ locus sit *in Officiis Ecclesiasticis* ; quae non sunt beneficia Ecclesiastica ? 2. in Abbatijis , & similibus dignitatibus , quas obtinent Abbatissæ , Præpositæ , & similares ? Videri tamen potest , affirmandum ; ratio sumitur ex eo , quod dicta regula de triennali videatur desumpta ex decreto Concilii Basil. sciss. 21. ubi dicitur : quicunque non violentus , sed habens coloratum titulum , pacificè , & sine lite *Prælaturam , dignitatem , beneficium , vel officium triennio proximo* , &c. Cæterum in hoc rectius spectatur stylus Curiae Romanæ.

Sexta conditio est , ut sit *possessio cum titulo colorato* , qualis jure communis est Apostolica , vel ordinaria beneficii collatio , vel electio , ac ejus confirmatio , aut presentatio , & secuta institutio ; de quo plura Sanchez l. 2. Moral. c. 1. dub. 21. quid porrò veniat nomine tituli *colorati* ? diximus num. 2332. Plura vero de tit. *colorato* perquam utilia ad usum hujus regulæ tradit Sanchez l. 2. consil. c. 1. d. 29. à num. 1. Septima est , ne ingressus in beneficium simoniacus sit , intellige simonia per ipsum

beneficiatum commissa ; non per aliud. Octava est , ne sit *intrusus* , ibi : duomodo in beneficijs , si dispositione Apostolica ex aliqua reservatione generali , in corpore juris clausa , reservata fuerint , se non intruserit.

Quæstio est , quis censemur *intrusus* ? 2413. Ad hoc communiter respondetur , quod *intrusus* censemur . 1. qui sine auctoritate ejus , cuius est beneficium conferre , se in beneficium immittit ; 2. qui sine titulo se in beneficij administracionem insert. 3. qui post electionem , ante confirmationem , beneficium administrat ; 4. qui beneficium retinet , postquam per sententiam Judicis ab eo est amotus , nisi ab ea sententia jure provocaverit. 5. qui cum excommunicacione , vel suspensione , aut interdicto ab officio beneficium adeptus fuerit. 6. qui per Judicis sententiam declaratus est violenter beneficium occupasse , & sic titulum canonicum , quem habebat , atmisse ; juxta c. eam , qui , de præbend. in 6.

Aliqui censem septimum *intrusus* modum esse , si quis possessionem beneficij , à Pontifice concessi , accepit , signata sola supplicatione , seu accepit sola signaturā , etiam literis non expeditis ; & hoc propter recentiores Pontificum constitutiones , quibus id nondum constitutum fuerat. Unde , si qui ex antiquioribus Scriptotibus in negativam abierunt ; ex eo factum esse credendum est , quod constitutiones dictæ in ipsis Provinciis nondum fuerint receptæ.

Difficultas est , an per ejusmodi Possessionem triennalem , munitam dictis conditionibus requisitis , possessore beneficij reddatque securus in utroque foro ? de foro externo communis affirmat ex verbis regulæ , ibi : *super eisdem beneficiis , taliter possidis , molestari nequeat* ; de foro conscientiae alii dubitant , volentes , illum per tales possessionem acquirere possessionem , & exceptionem , qua se tueri valeat bona conscientia contra se molestantes ; non tamen verum titulum , prout videtur sentire Castropalaus tom. 2. D. 2. p. 33. à num. 2.

Pro

2416.

Pro resolut. not. in casu, quo talis beneficiatus beneficium accepit per collationem, vel electionem confirmatam, sed nulliter, propter occultum aliquod impedimentum, impedimentum hoc posse se tenere ex parte collationis; vel ex parte Collatarii, incapaci ad recipiendum beneficium in titulum, per collationem, electionem, &c. Not. 2. impedimentum illud, si sit meri juris Ecclesiastici, posse esse vel tale, in quo Pontifex aut nunquam, aut raro admodum dispensat; vel in quo solet, & frequenter dispensat. Not. 3. si impedimentum tenet se ex parte ipsius collationis, illud posse esse vel tale, quod sit exceptum in tali regula, puta, si intervenit in collatione simonia; si intrusio, &c. vel, quod non sit exceptum; puta, si quidem intervenit simonia, sed commissa per alium, ignorante beneficiario, his præmissis:

2417.

Quæstio est, an, qui recepit beneficium ex collatione v. g. sed irrita propter impedimentum occultum, juvetur hac regula etiam in foro conscientiæ, si beneficium possedit triennio cum conditionibus requisitis: Sanchez l. 2. Consil. moral. c. 1. d. 31. num. 20. videtur tenere, omnes beneficij possessores triennales, juvari hac regulâ, consequenter triennali possessione, juxta conditiones requisitas, obtainere deinceps tale beneficium in verum titulum, modò titulus coloratus, ex quo possident (puta collatio, electionis confirmatio, &c.) non sit irritus vel propter simoniam, vel intrusionem, vel reservationem in corpore juris clausam, & nullitas non proveniat ex impedimento incapacitatis personæ possidentis beneficium, in qua Pontifex dispensare non solet.

2418.

Unde num. 21. docet, quod, si conjugatus, vel merè laicus, vel bigamus, recipiat beneficium, & possideat triennio, non, juvetur hac regula. Ratio, quia licet non excipientur hi in regula at regula loquitur de capacibus beneficij Ecclesiastici; hi verò sunt omnino incapaces, in cuius signum nec accipere possunt beneficium, & si antea acceperant) nempe ante matrimonium, vel bigamiam) eo ipso perdunt, quia sunt incapaces, acquirendi & retinendi; similiter hereticus acceptans

beneficium, & possidens triennio, non juvatur hac regulâ, quia in hunc non cadit vera possessio? item, quia ob id repellitur simoniacus, quia reputatur ut hereticus: ergo à fortiori hereticus; sic ille, quo habetur juxta P. Sanchez non obstare quod vis impedimentum inhabilitans ad recipiendum beneficium; sed omnino inhabilitans, atque non solitum dispensari à Papa. Hinc n. 21. excommunicatum, vel irregularē non censet omnino incapacem beneficij; nam licet non possit tempore excommunicationis obtainere beneficium, vel tempore irregularitatis; potest tamen, obtentum antea retinere; de quo etiam videri potest Haunold. tom. 5. a n. 284. & apud eum Cardinalis de Lugo.

Ex his deduci potest 1. in pluribus casibus, nūm huius regulæ, plurimū profideant vero titulo, hac triennali possessione præscripto; unde censet idem Author, & meritò, quando generaliter dicitur quod *beneficium Ecclesiasticum non possit licite sine institutione canonica obtainiri*, ut habetur Reg. 1. de reg. jur. in 6. intelligendum esse, quando præscriptio non fundatur in titulo colorato; quo fit, cum dicitur: titulum ad beneficium non posse præscribi, hoc limitandum esse, ut non procedat de triennali possessione legitime completa, secundūm conditiones ad eam requisitas.

Et quoniam incompatibilitas beneficiorum non est impedimentum, quo jam obtainens unum beneficium, v. g. sufficiens decenti sustentationi, vel unum curatum: reddatur omnino incapax ad habendum simile, nec etiam tale, ut in eo Pontifex dispensare non soleat; censet Gomez apud Azor, ut refert Haunold. cit. n. 687. habentem beneficia incompatibilia, hac regula juvari, ac defendi posse; quam cum glossa antiqua huius regulæ, Calsiodoro, Gomez & aliis approbat Sanchez cit. a n. 29. modo post acquisitionē utriusq; beneficij) incompatibilis ceteròquin (secutum sit trienium; secus si antea possedit unum beneficium, & post acquisitionem alterius non sequitur triennium; quia non juva-

juvatur hac regula; sic Gomez q. 10. in fine, dicens sic decidisse Rotam; & cum illò Sanchez n. 30. qui pluribus locis notat, licet impedimenta quædam, obstantia beneficiorum receptioni, faciant etiam titulum, non esse coloratum (ut defectus protestatis in conferente, privatiō jure inducta, excommunicatio, irregularitas, &c.) in ordine ad alios juris effectus; non tamen in ordine ad effectum hujus regulæ, nisi sint intercepta.

D U B I U M . III.

De tempore requisito ad legitimam præscriptionem immobilium.

Supponend. jure communi præscriptio nem longi temporis esse inter præsentes 10. inter absentes 20. annorum; & hanc eodem jure sufficere ad præscriptio nem immobiliū suppositis ceteris quoquæ conditionibus ad legitimam præscriptionem requisitis; quo habetur immobilia privatōrum præscribi possessione longi temporis, munita ceteris quoquæ conditionibus; habetur §. Immobiles, institut. h. t. ibi: immobiles vero per longi temporis possessionem (id est, inter præsentes decennio, inter absentes viginti annis) usucapiantur, & toto tit. præsertim L. ult. C. de præscript. longi temporis. Ex dictis porrò iuribus sequitur tempus ordinariū præscriptioni immobiliū contra præsentes, esse tempus longum, nempe 10. contra absentes 20. annorum, juxta exceptionem notatam in præmissis.

Quæstio autem est. i. qui præsentes, & absentes censemuntur ad effectum præscriptionis? respondet Molina tom. i. tr. 2. D. 69. ex L. ult. C. de longi temp. præscript. statuente, eos præsentes censeri, qui in eadem provincia commorantur; sive res præscribenda in eadem sit provincia, sive non; hoc tamen (inquit ex gloss. & Bart.) verum erat, quando provinciæ per Præsidem unum, communemque omnium Jūdicem regebarunt: verumquæ etiam esset hodie, si provinciæ aliquæ simili modo regerentur: quia tamen hodie singulæ civitates habent ut plurimum suos supremos Judicēs, quorum jurisdictione, certis quibusdam locorum terminis clauditur, spatiumque integrum jurisdictionis, Latini cōventum dicebant; hinc est, quod hodie illi censemuntur præsentes, qui in eodem habitant;

Tom. II.

illi verò, qui in diversis ejusmodi partibus, seu conventibus degunt. Zoëlius l. 7. in Cod. tit. 33. præsens, inquit, dicitur, qui in eadem provincia cum parte adversa domicilium habet, ut conveniri possit, & interrumpi possit, sive res ibi sit, sive alibi; absens, quando alteruter in alia provincia habet domicilium, L. fin. b. t. ubi in annotationibus lit. A. additur, quod is, qui in diversis provinciis domicilium habet, in omnibus pro præsente habeatur, L. ult. C. h. t.

Quæstio 2. est, quid dicendum, si is, contra quem præscribitur, partim præsens, partim absens fuerit? Resp. ex Authent.

Quod si quis C. de long. temp. præscript. ibi: quod si quis quibusdam præsens sit, quibusdam absens, adjiciuntur ei super decennium tot anni, quot annis ex decennio fuit absens.

Quæstio est. 3. an præscriptio temporis ordinarii procedat hodie, etiam in rebus mobilibus, & immobiliis Minorum? De hac quæst. L. ult. C. in quibus causis restit. in integr. non est necess. sic loquitur: humanus est, latius eandem legis interpretatione extendere in omnibus casibus, in quibus vetera iura currere quidem temporales præscriptiones adversus minorēs concesserunt, per in integrum autem restituionem eis subveniebant: eas ipso jure non currere. Melius etenim est, intacta eorum iura servari, quam post causam vulneratum, remedium querere, videlicet exceptionibus 30. vel 40. annorum in suo statu remanentibus; quo habetur res illas Minorum nec cum titulo præscribi tempore ordinario.

Not. autem, me dixisse immobilia præscriptum titulo tempore ordinario, nimis longo, 10. vel 20. annorum. Nam sine titulo nec res mobiles privatōrum præscribuntur, nisi tempore 30. annorum, atque adeo longissimo, prout habetur L. si quis 8. C. de præscript. 30. annor. ibi: si quis emptionis, vel donationis, vel alterius cuiuscunq; contractus titulo rem aliquam bona fide per decem, vel viginti annos possederit, & longi temporis exceptionem contra dominos ejus, vel credidores, hypothecā ejus prætendentēs sibi acquiescerit, posteaq; fortuito casu possessionem ejus rei perdidit, posse eum etiam actionem ad vindicandam rem eandem habere sancimus; hoc enim & veteres leges (si quis eas recte inspicerit) sanciebant. Si enim præscriptio immobiliū defectu tituli

Kkk

remo-